

Iš Śrīlos Prabodhananda Sarasvačio poemos

"Śrī Rādhā-rasa-sudhā-nidhi"

*dharmādy-ārtha-catu āya vijayatā k tad-v thā-vārtayā
saikānteśvara-bhakti-yoga-padavī āropitā mūrdhani
yo v ndāvana-sīmni kācana ghanāścarya kiśorī-ma is
tat-kaī karya-rasām tād iha para citte na me rocate*

Keturi gyvenimo tikslai, pradedant materialia dorybe, kai kuriems žmonėms gali atrodyti šlovingi, bet aš manau, kad jie yra beverčiai. Kodėl turėčiau gaišti savo laiką kalbėdamas apie juos? Kiti žmonės ant galvos gali užsidėti atsidavimo tarnystės Aukščiausiam Dievo Asmeniui kelią. Manęs ir tai nedomina. Vienintelis dalykas, džiuginantis mano širdį, vienintelis nektaras – tai tarnystė nuostabiai, į brangakmenį panašiai merginai, kuri gyvena Vrindavano miško gilumoje. Niekas kitas nedžiugina mano širdies. (78 tekstas)

*karmā i śruti-bodhitāni nitarā kurvantu kurvantu mā
gudhāścarya-rasā srāg-ādī-vi ayān g h antu mucantu vā
kair vā bhāva-rahasya-pāraga-mati śrī-rādhikā-preyasa
kicit-jair anuyujyatā bahir aho bhrāmyadbhir anyair api*

Bhaktai gali atlikti vėdiškų ritualų, gali jų neatlikti. Bhaktai, ragaujantys nuostabų ir paslaptingą atsidavimo tarnystės nektarą, gali priimti gėlių girliandas bei kitus dalykus, suteikiančius malonumo jūslėms, arba gali jų atsisakyti. Ar kvaili ir nepasišventę žmonės, kurie be tikslo klaidžioja šiame pasaulyje, turi teisę abejoti Śrī Radhos brangių bhaktų veiksmis, kurių širdys jau pasiekėj tolimąjį tyros meilės krantą? (83 tekstas)

*dūre sp y-ādi-vārtā na kalayati manā -nāradādīn sva-bhaktān
śrīdāmādyā suh dbhir na milati ca haret sneha- v ddh sva-pitro
kintu premaika-sīmā madhura-rasa-sudhā-sindhū-sārair agādhā
śrī-rādhām eva jānan madhupatir anīsa kuñja- vīthim upāste*

Vengdamas pokalbių apie materialių pasaulių kūrimą, palaikymą ar sunaikinimą,

nesiklausydamos Narados ir kitų bhaktų, bėgdamos nuo susitikimo su Šrīdama ir kitais draugais, ignoruodamos savo tėvų meilę, ir dieną naktį galvodamos tik apie Śrī Rādhā, kuri yra meilės viršūnė ir neišmatuojamas saldaus nektaro vandenynas, Krišna garbina kelią, vedantį į mišką. (236 tekstas)

*kvāsau rādhā nigama-padavī-dūragā kutra cāsau
kṛāṣṭas tasyā kuca-kamalyor antaraikānta-vāsa
kvāhaṁ tucchaṁ paramam adhamaṁ praṁ y aho gārhya-karma
yat tan nāma sphuratī mahimā hy eṁ a vṁ ndāvanasya*

Kas yra Rādhā? Ji yra deivė, kurios net Vedos negali pasiekti. Kas yra Krišna? Jis yra mylimasis, kurio namai Rādhos krūtinės lotoso žiedai. Kas aš esu? Aš esu nereikšminga gyvoji būtybė, susipainiojusi namų ūkio pareigose. Vien todėl, kad Vrindavanas yra tokia šlovinga vieta, net tokiam asmeniui kaip aš davė šventą vardą. (261 tekstas)